

Riikka-Maria & Tomas Kolkka

Uutiskirje – kesäkuu 2017

Hei rakkaat ystävät!

Lämpimät terveiset täältä Pohjois-Thaimaasta! Viimeisten kolmen kuukauden aikana koko maassa on jälleen eletty vuoden kuuminta ajanjaksoa, joka sijoittuu vuosittain maaliskuu-toukokuulle. Vaikka kuuma kausi ei tänä vuonna ollutkaan aivan yhtä uuvuttavan helteinen kuin vuosi aiemmin, hikoiltiin tälläkin kertaa huhtikuussa yli 40 asteen helteissä. Onneksi tähän kuumuuteen saatiin viilentävää helpotusta jokavuotisesta *songkraan*-juhlinnasta: Perinteistä thaimaalaista uutta vuotta, *songkraania*, juhlietaan nimittäin paikallisen tavan mukaan huhtikuussa riemukkailla vesileikeillä – vettä roiskitaan, heitellään ja ruiskutellaan kadunvarsilla ohikulkijoiden päälle. Hauskanpidon ja viilentämisen lisäksi vedellä toivotetaan myös onnea ja menestystä tulevalle vuodelle. Nyt touko-kesäkuun vaihteessa säätyyppi on sen sijaan jo selkeästi alkanut vaihtua sade- ja ukkoskuurojen myötä seuraavaksi vuodenajaksi, eli sadekaudeksi.

Kuva: Tuuli Mikonaho

Elämää vuoristokansan rinnalla

Kieli-, musiikki- ja seurakuntatyö lua-kansan parissa Naanin provinssissa on jatkunut kevään aikana tiiviinä ja työntäyteisenä. Työnkuvamme mukaan vietämme kerran kuukaudessa yhtäjaksoisesti 10 työpäivää pienessä vuoristokylässä korkeiden vuorten keskellä. Näiden kyläjaksojen aikana meillä on varsinaisen työn ohella mahdollisuus osallistua monin tavoin myös kyläläisten

arkeen ja juhlaan sekä jakaa heidän ilojaan ja surujaan. Tästä syystä jokainen kyläjakso sisältääkin aina myös joitakin yllättäviä sekä ennalta-arvaamattomia tilanteita ja tapahtumia. Tämänkertaisessa kirjeessä haluammekin kertoa tällaisista yllättävistä tapahtumista, jotka sattuivat viimeisimmällä kyläjaksoillamme toukokouussa.

Nathalikan tarina

Nathalika (24) on nuori äiti ja seurakuntamme jäsen. Hän asuu Baan Napongin kylässä, toisin sanoen samassa kylässä, jossa pieni kylätalomme sijaitsee. Joitakin viikkoja sitten Nathalika oli nousemassa metsäpolkua pitkin puutarhaansa, joka sijaitsee syvällä metsässä vuorten toisella puolella. Ylös rinnettä noustessaan hän kuitenkin liukastui sateen kastelemalla polulla ja menetti tasapainonsa. Tällöin vasemmassa kädessä ollut viidakkoveitsi irtosi hänen otteestaan ja putosi suoraan terä edellä Nathalikan oikeaan käsivarteen ja teki siihen syvän haavan. Verentulo oli todella runsasta, ja Nathalika menetti melkein tajuntansa ennen kuin hänet saatiin kannettua lähimmälle klinikalle. Sieltä hänet siirrettiin edelleen ambulanssilla vuorten ylitse Naanin kaupungin sairaalaan, jossa käsivarsi leikattiin. Kolmantena päivänä onnettomuuden jälkeen kävimme tapaamassa Nathalikkaa sairaalassa lua-evankelistojen kanssa, jossa hän oli toipumassa leikkauksestaan. Kivuista ja

säryistä huolimatta Nathalika oli kiitollinen Taivaan Isälle varjeluksesta sekä siitä, että selvisi onnettomuudesta hengissä.

Nyt Nathalika on päässyt takaisin kotiin perheensä ja kahden pienen lapsensa luokse. Hänen kätensä ei kuitenkaan vielä toimi normaalisti, koska tuntoaisti ei ole palautunut käsivarteen eikä sormiin.

Nathalikan hartain rukous onkin, että hän ei jäisi kädestään rammaksi loppuiäkseen vaan voisi parantua ja päästä takaisin töihin puutarhaansa. Perhe tarvitsee häntä kipeästi lasten hoitamiseen sekä perheen elättämiseen aviomiehen tueksi.

Lehmä pinteessä vuorenrinteessä

Eräänä iltapäivänä olimme lastemme kanssa kävelemässä kylätalomme lähistöllä, kun kuulimme yläpuoleltamme vuorenrinteestä kovaa jyrinää. Ensin luulimme ääntä maanvyöryksi, ja pelästyimme. Kun ääni sitten yhtäkkiä loppui, menimme katsomaan jyrinän syytä. Huomasimme, että lehmä,

joka oli ollut laiduntamassa jyrkällä vuorenrinteellä, oli vierinyt alas rinteeltä ja jäänyt roikkumaan järkänteenreunalle kiinnitysköytensä varaan. Lehmä-parka roikkui puolittain ilmassa ja sen oli todella vaikea hengittää kiristävän köyden vuoksi. Paikalla ei ollut ketään muita kyläläisiä, joten lähdimme hakemaan kiireesti apua.

Suureksi ihmeeksemme huomasimme lehmän omistajan, nuoren seurakuntalaisen, Nitin, kävelemässä alapuolella olevien talojen välissä, ja huusimme hänet apuun. Nit kiiruhti paikalle ja leikkasi nopeasti lehmän kiinnitysköyden irti, jolloin lehmä pääsi vapaaksi kuristavasta köydestään. Tämän jälkeen se valui vielä jonkin matkaa alaspäin vuorenrintettä ja jäi sitten makaamaan paikoilleen elottoman näköisenä. Huolestunut Nit pyysi meitä rukoilemaan lehmän virkoamisen puolesta – sillä oli kolmikuukautinen vasikka ruokittavanaan ja lehmän menetys olisi Nitin perheelle suuri taloudellinen vahinko. Reilun viiden minuutin kuluttua lehmä alkoikin kaikkien suureksi iloksi osoittaa virkoamisen merkkejä ja rimpuilla päästäkseen ylös. Jalolleen päästyään se lähti hyvinvoivaisen oloisena jolkottamaan tietä pitkin poikasensa luokse, joka oli laiduntamassa alempana vuoren rinteessä. Olimme todella iloisia ja kiitollisia, että satuimme olemaan paikalla onnettomuuden hetkellä ja pystyimme auttamaan lehmän pelastamisessa.

Yhteisiä ilon ja juhlan hetkiä

Työssämme luokansan parissa saamme jatkuvasti oppia tuntemaan paikallisia oloja ja ihmisiä monissa eri yhteyksissä. Koemmekin usein olevamme etuoikeutettuja voidessamme osallistua paikallisten ihmisten elämään heidän iloissaan ja suruissaan. Kuvassa vietämme Khun Yain

(kuvassa takana lapsi sylissä) syntymäpäiviä yhdessä lua-evankelistojen kanssa. Khun Yai on pastori Amnuayn vaimo, joka syntymäpäivänään oli syvästi kiitollinen Jumalalle monista asioista elämässään: ensimmäisestä lapsenlapsestaan, terveydestä, hyvistä ystäväistä sekä ennen kaikkea Jumalan varjeluksesta ja suojeluksesta kuluneen vuoden aikana.

Lämpimin terveisin,

Riikka-Maria ja Tomas

Kiitosaiheita:

- Jumalan varjelus ja suojelus lua-ihmisten elämässä
- Kieli- ja musiikkityön hyvä edistyminen kevään aikana lua-kansan parissa
- Varjelus kaikessa liikkumisessa vuoristoteillä sekä perheen terveenä pysyminen

Rukousaiheita:

- Nathalikan käden paraneminen ennalleen
- Välikausikäynti Suomessa kesän aikana sekä vierailut sopimusseurakunnissamme
- Virkistävä loma

Kuva: Tuuli Mikonaho

Riikka-Maria ja Tomas Kolkka sekä Matias ja Ella

Riikka-Maria ja Tomas ovat tehneet kieli-, musiikki- ja seurakuntatyötä lua-kielivähemmistön keskuudessa Pohjois-Thaimaan vuoristokylissä vuodesta 2012 alkaen. Tätä ennen (vuosina 2003 – 2011) he työskentelivät kieli- ja raamatunkäännöstyössä Papua-Uudessa-Guineassa.

Heidän työtänsä tukevat Opettajien Lähetysliiton lisäksi seuraavat seurakunnat: Helsingin Johannes, Inkoo, Lahden Joutjärvi ja Keski-Lahti, Naantali, Pielavesi, Sonkajärvi, Tampereen Tuomiokirkko- sekä Turun Henrikinseurakunta.

Riikka-Maria, Tomas, Matias ja Ella Kolkka
610/140 Moo 4, Soi 5/4,
Sinthane 10, Rimkok, Chiang Rai 57100
THAILAND

Toivo. Yhteistyö. Muutos.

Kristillinen sanoma toivosta, uskosta ja lähimmäisenrakkaudesta on ollut työmme lähtökohta jo lähes 160 vuotta. Tule mukaan rakentamaan oikeudenmukaista ja inhimillistä maailmaa.

Tue työtämme:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30
BIC: DABAFIHH, viestiksi
työntekijän nimi